

отъ грѣхове тѣ ми съ Своѣж-тѣхъ крѣвь, да-де ми *ново сърдце*, облече мя съ одеждѣ-тѣхъ на спасеніе-то, *истреби смъртъ-тѣхъ и яви животъ на нетлннѣ посръдствомъ Евангеліе-то Си*, (2 Тим. 1. 10.) Слѣдъ това Хенрихъ каза на бавачъ-тѣхъ си: О бѣдннѣ мой Бузи! Какво ще бѣдешъ ты, ако че *възнерадишь за таквозъ едно спасеніе?* (Евр. 2. 3.) Господи Исусе Христе, „приложи той да каже, “очиисти сърдце-то на моего Бузи, и обърни го кѣмъ Себе си!”, — Бузи повтори и той тѣзи молитвѣхъ, (коѣто изговори Хенрихъ на Индустанско нарѣчіе) тѣй като безъ да ся осѣти какво прави. И тая молитва, както испослѣ Бузи увѣряваше Г-на Смита, была първа-та, коѣто направилъ той кѣмъ Истиннаго Бога, първа-та, въ коѣто призовалъ той свято-то име на Господа.

Хенрихъ млѣкнѣ, облегнѣ си главѣ-тѣхъ на възглавничкѣ-тѣхъ, и склопи очи. Духъ-тѣхъ